PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Rok XI. Kraków, dnia 27 kwietnia 1928 Nr. 17

TREŚĆ NUMERU:

P. T. Abonentów, których ostatnio upomnieliśmy o wyrównanie należytości za prenumeratę, powtórnie prosimy o łaskawe uregulowanie tejże.

Administracja.

Kalendarzyk podatkowy.

Fasje na podatek dochodowy do 1 maja b. r. winni złożyć w Krakowie wszyscy kupcy I. do III. kategorji handlowej, oraz przemysłowcy od I. do VII. kategorji. Na prowincji w mniejszych miasteczkach (zaliczonych do III. i IV. klasy) kupcy I. i II. kategorji.

Bliższe szczegóły w Nrze 15/16 „Przeglądu Kupieckiego".

We czwartek, dnia 3 maja b. r., o godzinie 11-tej przed południem odbędzie się w lokalu Krak. Stow. Kupców, ul. Grodzka 43

Zgromadzenie Kupców branży zbożowej i nasion

okręgu Krakowskiego

Na porządku dziennym sprawa zamierzenia rządu wyeliminowania handlu zbożowego przez tworzenie elewatorów i śpichlerzy.

W razie dojścia do skutku tego zamierzenia grozi kupcom zbożowym pozbawienie możności zarobkowania i utrata egzystencji. Nie chcąc jednak do tego dopuścić, musi się kupiectwo tej branży energicznie przeciwstawić zamierzeniom Rządu.

Ze względu na powagę chwili oraz doniosłość omówić się mających spraw liczymy na punktualne i niezawodne przybycie wszystkich kupców branży zbożowej i nasion.

Krakowskie Stowarzyszenie Kupców.

Podatek przemysłowy. Odwołania od wymiaru należy wnieść do 15 maja, względnie o ile ktoś otrzymał nakaz płatniczy, po 15 kwietnia — w 30 dni od daty doręczenia. — Spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, obowiązane do składania sprawozdań, winny odwołania wnieść w ciągu 14-tu dni od dnia następnego po otrzymaniu nakazu płatniczego.

Płatność podatku przemysłowego. Kto w międzyczasie uiścił zaliczki kwartalne, winien do 15 maja (a bez procentów zwłoki do 29 maja) wpłacić różnicę między już wpłaconemi zaliczkami kwartalnemi a nakazem płatniczym wymierzoną kwotą. — Przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków, winny wpłacić tę różnicę do 14-tu dni, względnie 28-miu, bez procentów, od dnia otrzymania nakazu.

Kupiectwo wobec obrad budżetowych.

Właśnie obecnie zajmuje się Sejm ustaleniem budżetu państwowego na rok 1928/29. Kwestja budżetu posiada u nas dla szerokich sfer społeczeństwa znacznie doniosłejsze znaczenie, niż gdziekolwiek zagranicą, a to z tego względu, że choćby w stosunku do budżetów zagranicznych cyfry naszych wydatków i dochodów nie były wysokie, to jednak biorąc pod uwagę ogólny dochód społeczny w Polsce i tę część, którą z tego dochodu zabiera państwo na swoje potrzeby, dochodzimy do wniosku, że część ta stanowi 20% ogólnego dochodu. Jeśli do tego doliczymy daniny na rzecz samorządów i najrozmaitszych ubezpieczeń socjalnych, to okaże się, że, — skromnie licząc, — **trzecia część dochodu ludności obracana jest u nas na cele ogólne.** Jest to cyfra bardzo wysoka, wyższa niż zagranicą, a to z powodu ogromnie niskiego dochodu społecznego naszej ludności. Z tego też względu **zagadnienie gospodarki** tymi funduszami publicznymi przedstawia u nas dla ludności bez porównania **większe znaczenie,** niż przed wojną lub i obecnie jeszcze w bogatych krajach zachodnich.

Tegoroczny budżet zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, **przekracza znacznie budżet zeszłoroczny** i to po obu stronach mniej więcej o 500 miljonów złotych. Preliminując te tak znaczną podwyżkę, oparł się rząd na faktycznych wynikach gospodarki skarbowej w poprzednim roku, które — jak wiadomo — były w wydatkach o 25%, a w dochodach o 39% wyższe, niż to przewidywał budżet.

Zwyczajnie pierwszem pytaniem, które się narzuca przy rozpatrywaniu budżetów państwowych, jest kwestja, **czy budżet jest realny,** to znaczy czy dochody będą rzeczywiście tak wysokie, jak się je preliminuje, i czy wydatki nie będą wyższe, niż w budżecie. W obecnym wypadku pytanie to jednak schodzi na drugi plan, przynajmniej co do dochodów, gdyż wiemy z doświadczenia już, że rząd umie postarać się o to, aby dochody wpływały należycie, a nawet z dobrym okładem. Nie trzeba nawet nakładać żadnych nowych podatków, lecz **wystarcza zacisnąć jeszcze silniej śrubę podatkową** i nakazać podwładnym organom wyższe wymiary podatkowe (co w gwarze urzędowej nazywa się pięknie „usprawnianiem działalności administracji skarbowej"), **a wpływ podatków** w żądanej wysokości **jest zapewnionym.**

Nie o realność budżetu zatem obecnie idzie, lecz o to, w jaki sposób ludność budżet ten ma pokryć, czyli **w jaki sposób ciężary publiczne mają być rozłożone.** Jak wiadomo, na dochody państwowe składają się głównie trzy pozycje, t. j. administracja (to znaczy przeważnie podatki), przedsiębiorstwa i monopole. Otóż w budżecie tegorocznym administracja przynieść ma 1.512 miljonów, przedsiębiorstwa państwowe 156 miljonów, zaś monopole 836 miljonów złotych. Jak widzimy, **przeważającą większość** swych dochodów zamierza rząd czerpać nadal **z podatków,** natomiast dochody z przedsiębiorstw figurują na ostatnim planie i są nawet niższe, niż w roku poprzednim, kiedy przyniosły 170 miljonów złotych. Jeśli zważymy, jak ogromną wartość przedstawia majątek przedsiębiorstw państwowych, obejmujący prócz szeregu przedsiębiorstw przemysłowych takie kolosalne objekty, jak koleje, lasy i saliny, to **dochód z przedsiębiorstw państwowych** uznać musimy za **niezwykle mały,** a rentowność ich za bardzo niską. Jest to tem dziwniejsze, że wszakże obecnie rząd bez skrupułu wykorzystuje konjunkturę, niczem najobrotniejszy kupiec, jak tego dowodzą ciągłe podwyżki taryf pocztowych i telefonicznych, oraz śrubowanie cen za drzewo w lasach państwowych. Jeśli pomimo to przedsiębiorstwa państwowe przynoszą u nas tak małe dochody, to przypisać to należy **biurokratycznej i kosztownej ich administracji,** która pomimo wszelkie starania bardzo niewiele tylko się poprawia. Wystarczy wskazać na to, że mimo uznanego powszechnie nadmiaru personalu na naszych kolejach w ostatnim jeszcze roku powiększono nawet liczbę tego personalu! Trudno się zatem dziwić, że nasze koleje przynoszą na czysto zaledwie dwudziestą część tego, co koleje niemieckie i że niema u nas innych środków na tak konieczną budowę nowych linij kolejowych, jak tylko przez ponowne podwyższenie taryf kolejowych, którego zdaje się już w bliskiej przyszłości nie unikniemy. Zdaniem b. ministra Michalskiego, nasze **przedsiębiorstwa państwowe mogłyby** przy odpowiedniej reorganizacji **przynieść** zamiast obecnych 150, znacznie więcej, bo **500—800 milionów złotych,** co oczywiście **byłoby ogromnem odciążeniem podatników,** którzy mieliby o tyle mniej podatków do płacenia. W szczególności możliwem byłoby wówczas **zniesienie podatku obrotowego,** czego obecnie rząd nie chce uczynić dla braku innych odpowiednich dochodów.

Pominąwszy nawet już tę kwestję małych dochodów z przedsiębiorstw państwowych, podnieść należy, że **rozkład podatków,** stanowiących część dochodów państwowych, jest **niesprawiedliwy,** bo nie odpowiada zdolności płatniczej i liczebności poszczególnych klas zawodowych. Tak naprzykład przemysł i handel, które według statystyki zatrudniają tylko 20% ludności państwa i których łączny majątek wynosi najwyżej trzecią część wartości majątku własności rolnej, płacą u nas **przeszło 50%** wszystkich podatków państwowych! Ta dysproporcja, tak niezwykle rażąca, najlepiej tłómaczy przyczyny upadku naszego handlu, odbijającego się zresztą na wszystkich innych sferach społeczeństwa. Jak długo istnieć będzie przywilej, zwalniający gospodarstwa do 30 hektarów od podatku dochodowego i jak długo podatki gruntowe pozostawać będą na obecnym swym niskim poziomie, tak długo nie może być mowy o sprawiedliwym rozkładzie ciężarów podatkowych w Polsce, tak długo też handel u nas nie zdoła stworzyć sobie **kapitałów obrotowych,** któreby pozwoliły mu podnieść się z obecnego upadku.

Podając wyżej cyfry dochodów i wydatków według preliminarza, nie objęliśmy niemi sumy około 200 mi-

ljonów, o którą niewątpliwie jeszcze w ciągu tego roku podwyższą się wydatki państwowe wskutek podwyżki płac urzędniczych. Dla pokrycia tego wydatku rząd dodatkowo przedłoży jeszcze **projekty podwyżek kilku podatków** (dochodowy, majątkowy i gruntowy). O projektach tych podatków już pisaliśmy, wyrażając ubolewanie, że rząd nie uważa sprawy zmiany podatku obrotowego za równie ważną, jak sprawę podwyższenia wzmiankowanych wyżej podatków. Wyrazić należy również zdziwienie, że ciągle jeszcze wśród dochodów skarbowych widnieje **10% dodatek nadzwyczajny**, który wszakże w założeniu swem miał na celu przywrócenie równowagi budżetowej. Otóż równowagę tę mamy, gospodarka skarbowa jest uporządkowana, a mimo to rząd nadal utrzymuje ten dodatek. Nie można bronić tego podatku, który w ubiegłym roku wyniósł poważną sumę 100 miljonów złotych, dewaluacją złotego, bo przecież jeżeli skutkiem tej dewaluacji cyfry obrotów czy też dochodów obywateli są obecnie wyższe, to przecież **znajduje już to swój wyraz w odpowiedniej podwyżce wymiarów**, tak, iż gospodarczo dodatek 10-procentowy nie ma żadnego uzasadnienia i jest on de facto nie wyrównaniem dewaluacji, lecz poprostu podwyżką prawie wszystkich podatków.

Nieodzowną koniecznością jest zatem **przeprowadzenie przez Sejm jak najrychlej reformy podatkowej**, któraby ciężary publiczne rozłożyła w bardziej równomierny i sprawiedliwy sposób na ludność, a następnie **rewizja gospodarki w przedsiębiorstwach państwowych**, celem podniesienia ich rentowności do takiej wysokości, jaka odpowiada reprezentowanemu przez nie majątkowi do jakiej one są zdolne przy odpowiedniej w nich gospodarce.

Uwagi dla rekurujących od wymiaru podatku przemysłowego za r. 1927.

Termin wnoszenia odwołań: Spółki akcyjne, z ograniczoną odpowiedzialnością i inne obowiązane do publicznego składania sprawozdań, winny wnosić odwołania w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Wszyscy inni najpóźniej do dnia 15 maja br. — O ile nakaz płatniczy doręczonym został po 15 kwietnia, natenczas termin ten zostaje przedłużonym o tyle dni po 15 maja, o ile dni po 15 kwietnia nakaz doręczono. Naprzykład w razie otrzymania nakazu dnia 20 kwietnia, biegnie termin rekursu do 20 maja).

Komu nie przysługuje prawo wniesienia rekursu? Tym płatnikom, którzy mając obowiązek wniesienia fasji we właściwym czasie, tego nie uczynili, naprzykład kupcy I. i II. kategorji handlowej, zajęcia przemysłowe, zawody wolne, I—V kategorja przemysłowa. — O ile jednak płatnik może wykazać ważne a nieuchronne przyczyny niewniesienia fasji, natenczas Komisja Odwoławcza może te przyczyny uznać i odwołanie rozpatrzeć. — Zależy to od opinji Komisji Odwoławczej.

Kto twierdzi, że wogóle nie prowadził przedsiębiorstwa w roku 1927 (a więc nie miał też obowiązku składania zeznania), ten może wnieść odwołanie, mimo, iż fasji nie złożył w myśl orzeczenia Najw. Trybunału Adm. z 1 października 1926, L. r. 1221/24.

Podstawy wymiaru. Kto czuje się wymiarem szczególnie dotknięty, a pragnie zapoznać się z podstawami wymiaru, ten może w myśl okólnika Min. Skarbu z 27 września 1926, Nr. 175, L. r. 12287, prosić we właściwym Urzędzie Skarbowym o zapodanie podstaw wymiaru, t. j. konkretnych danych, na jakich Komisja Szacunkowa wymiar swój ustaliła. — Urzędy obowiązane są do udzielania **ustnych** informacyj podatnikom, zgłaszającym się osobiście. Jest to w wielu wypadkach bardzo ważnem, gdyż jeżeli płatnik zdoła wykazać, że źródła, któremi Urząd dysponował, są nieprawdziwe, natenczas służyć mu te wiadomości mogą do wniesienia **konkretnych** zarzutów.

Jest to o tyle doniosłe, ile że w myśl orzeczenia Najwyższego Trybunału Administr. z 15 lipca 1926 r., L. rej. 546 24, „w razie posiadania przez władzę odwoławczą dowodów z tego samego źródła urzędowego, na które płatnik w odwołaniu się powołał, obowiązana jest władza odwoławcza podać je płatnikom do wiadomości, celem wyjaśnienia niezgodności między danemi urzędowemi a twierdzeniami płatnika".

Kiedy odwołanie ma widoki skuteczności, a kiedy może być szkodliwem? Kto otrzymał wymiar, odpowiadający rzeczywistym jego obrotom, ten bezwarunkowo nie powinien wnosić odwołania, gdyż jest to niepotrzebna strata czasu i pieniędzy. — Rekurować natomiast winien tylko ten, kto został wymiarem pokrzywdzony, którego obroty rzeczywiście były znacznie niższe. Rekurent jednak tylko wtedy może liczyć na pomyślne załatwienie odwołania, jeżeli w niem poda **konkretne** dowody, a nie gołosłowne twierdzenia, utyskiwania i t. d.

Z drugiej jednak strony lekkomyślne wnoszenie odwołań, pozbawionych konkretnych dowodów, grozi płatnikom ujemnymi, a więc odwrotnymi skutkami. — W myśl bowiem ustawy może Komisja Odwoławcza w razie przyjścia do przekonania, że podatek wymierzono w kwocie za niskiej, nie tylko odwołanie odrzucić, lecz zwrócić sprawę I. Instancji, celem uzupełnienia postępowania wymiarowego. W takich więc wypadkach grozić może jeszcze podwyższenie wymiaru.

Zdarzyć się jednak może, że ktoś został **rażąco** pokrzywdonym, w takim więc wypadku odwołanie wnieść powinien, mimo, iż nie posiada konkretnych, lecz jedynie pośrednie dowody, a w razie nieuznania tychże przez Komisję Odwoławczą, ma jeszcze drogę skargi do Najwyższego Trybunału Admin. — Komisja Szacunkowa bowiem, ustalając wymiary, opiera się zasadniczo, — w braku konkretnych danych, — na swojem swobodnem uznaniu. — W wypadku jednak **oczywiście dowolnego** postępowania władzy, Najwyższy Trybunał Admin. uważa wymiar taki za wadliwy. (Orzeczenie z 8 maja 1925, L. rej. 124/24).

Odwołania wnosi się do Komisji Odwoławczej przez właściwy Urząd Skarbowy, naprzykład:

Do
Komisji Odwoławczej . . . .
przez
Urząd Skarbowy
w Nowym Sączu.

a w Krakowie przez I., II. lub III. Urząd Skarbowy.

Księgi pomocnicze i zapiski. O ile płatnik **we fasji** powołał się na takowe, natenczas Komisja Odwoławcza winna rozpatrzeć te pomocnicze dowody; należy więc na nie jeszcze raz w odwołaniu się powołać. — Rzecz naturalna, że jeżeli ktoś, będąc do złożenia fasji obowiązanym, obowiązkowi swemu zadość nie uczynił, albo fasję wniósł, lecz na zapiski i gotowość okazania tychże się nie powołał, — nie może domagać się rozpatrzenia ich przez Komisję Odwoławczą.

Zapiski rekurenta, który **nie** był ustawowo obowiązanym do składania zeznania o obrocie i takowego nie złożył, winny jednak być przez Komisję Odwoławczą rozpatrzone, jeżeli w odwołaniu jako środek dowodowy były naprowadzone w myśl orzeczenia Najwyższego Trybunału Admin. z 15 maja 1925, L. rej. 154/24.

Tymczasowe ograniczenie egzekucji. Po upływie terminów wnoszenia odwołań zbiera się ponownie Komisja Szacunkowa, która bada konkretne zarzuty odwołań, przeprowadza ewentualne dochodzenia i przesyła akta z wnioskiem Komisji Odwoławczej. Zarazem uprawnioną jest, w razie uznania zarzutów, podniesionych w odwołaniu do **tymczasowego ograniczenia egzekucji** do niższej kwoty, aniżeli wpierw wymierzona.

Kto więc może się wykazać konkretnymi zarzutami, winien równocześnie z odwołaniem wnieść osobno prośbę do Komisji Szacunkowej o tymczasowe ograniczenie egzekucji aż do rozstrzygnięcia odwołania.

Osobista obrona przed Komisją Odwoławczą. Kto, mając odpowiednie **konkretne argumenty,** pragnie przedłożyć Komisji Odwolawczej dowody na piśmie, naprzykład powołane we fasji, względnie w odwołaniu zapiski, wyciągi, zestawienia bankowe, lub inne dowody, ten może prosić o zawiadomienie go o terminie rozpatrywania odwołania, a władza odwoławcza ma obowiązek zaproszenia go na 8 dni przed posiedzeniem Komisji. — Należy jednak w odwołaniu wyraźnie o to prosić. — Na posiedzeniu Komisji Odwoławczej jawić się może płatnik osobiście, lub przez swego (zaopatrzonego w pełnomocnictwo) pełnomocnika.

Stemple. Jest wskazanem, aby rekurent sam zawnioskował kwotę, do jakiej pragnie mieć obniżony wymiar. — Od różnicy między wymierzoną kwotą, a zawnioskowaną zależy wysokość stempli i tak: jeśli ta różnica wynosi 50 zł. — wolne od opłaty stemplowej; gdy różnica wynosi od 50—100 — stempel za 0'50 zł.; gdy różnica wynosi ponad 100 zł. — 2 zł.

Naprzykład wymierzono od 30.000 zł. — 750 zł., — rekurent domaga się zniżki do podatku, przypadającego od 15.000 zł. — różnica jest więc 375 zł. (t. j. ponad 100 zł.), stempel wynosi 2 zł. — Do podań o tymczasowe ograniczenie egzekucji należy się opłata 3 zł.

Jeżeli rekurent w odwołaniu swojem prosi o ograniczenie egzekucji, a nie wnosi osobnego podania, natenczas stempel wynosi 3 zł.

Zeznania o dochodzie właścicieli realności.

Podstawę obliczenia dochodu dla właścicieli realności, sporządzających zeznania o dochodzie na rok 1928, stanowi **czynsz brutto,** zainkasowany z realności w ciągu roku 1927. Władze skarbowe opierają się na wykazie, otrzymanym z gminy, a tyczącym się wymiaru podatku od nieruchomości.

Zdarzyć się może, że czynsz zainkasowany przez właściciela realności, jest **niższy** od czynszu, wykazanego przez gminę, albowiem pewne lokale w ciągu roku 1927 nie były wynajęte, albo też lokatorzy mogli ewentualnie nie zapłacić czynszu. — Podkreślamy więc, że podstawę obliczenia stanowi czynsz brutto **zainkasowany.**

Z tego czynszu potrącić należy wszystkie **wydatki** w ciągu 1927 r., na utrzymanie domu poczynione (nadmiar wody, oświetlenie klatki schodowej, należytości kominiarza, wszelkie świadczenia na rzecz stróża, a więc także wartość mieszkania, udzielonego mu, ubezpieczenie stróża, jego płaca i wydatki na narzędzia pracy, wszelkie reperacje, ubezpieczenie oraz opłatę za wodę).

Potrącić dalej należy pewną kwotę na **amortyzację** wartości domu. Ustawa zezwala na potrącenie na amortyzację najwyżej *2%* wartości domu.

Kwota w ten sposób obliczona pozostaje jako dochód z realności i zostaje wpisana do rubryki 2 b zeznania o dochodzie. **Podatki** natomiast wpisane być mają w zeznaniu w dziale drugim, a więc na stronie 3, w rubryce 5.

W dziale 2 w rubryce I. należy także ewentualnie potrącić **odsetki** od długów hipotecznych. — Różnica między sumą wpisaną jako dochód, a potrącić się mającą sumą podatków i procentów, pozostaje jako czysty dochód, podlegający opodatkowaniu.

Zaznaczamy, że władze skarbowe żądają dowodów na wysokość potrąceń. O ile strony takich dowodów przedłożyć nie mogą, władze uzgodniły z Tow. właścicieli realności w Krakowie, że zezwolą na potrącenie na koszta utrzymania 20% czynszu zasadniczego przedwojennego, wykazanego przez gminę, 5% czynszu przedwojennego na amortyzację, a nadto oczywiście podatki od nieruchomości i inne. Kwota ta jest różna, zależnie od wysokości dodatków gminnych, które różne są w różnych gminach.

Oczywiście każdy właściciel domu ma prawo potrącić sobie także wszystkie podatki osobiste, z wyjątkiem podatku dochodowego i majątkowego, a więc: podatek od lokali, podatek wyznaniowy, podatek przemysłowy.

Orzeczenia Sądu Najw. w sprawach lokatorskich.

Pomimo, iż strony ustaliły komorne podstawowe w umowie, nie przeszkadza to żądaniu przez którąkolwiek ze stron ustalenia tegoż komornego w drodze sądowego postępowania niespornego. (Orz. z 25 paźdz. 1927, III. r. 648/27).

Jak wiadomo, zaleganie z ratami czynszowemi pomimo upomnienia stanowi ważną przyczynę wypowiedzenia. W orzeczeniu z 3 listopada 1927, Sąd Najwyższy wypowiedział zasadę, że choć lokator zalega z 2 ratami czynszowemi, wypowiedzenie jest nieuzasadnione, jeżeli skargę wniesiono zaraz po dokonaniu upomnienia (upomnienie nastąpiło 4 maja, skargę wniesiono 5 maja), jeżeli lokatorowi nie dano czasu koniecznego, aby mógł upomnieniu uczynić zadość i zaległość uiścić. (Orz. Izby III. Rw. 1469/27).

Jeśli lokator poniósł wkłady na naprawę mieszkania, to w wypowiedzeniu, opartem na zaległości 2 rat czynszowych, lokator ma prawo wkłady/te potrącić z rat czynszowych. (Orz. z 19 paźdz. 1927, III. Rw. 1802/27).

Bardzo ważne jest zagadnienie, czy pobieranie czynszu w wysokości, przekraczającej granice, nakreślone w ustawie o ochronie lokatorów, samo przez się jest lichwą, czy też wymaganą jest jeszcze ponadto „nadmierna wysokość czynszu". — W orzeczeniu z 12 października 1927 Sąd Najwyższy wypowiedział pogląd, że pobieranie czynszu, przekraczającego stawki, wyznaczone w ustawie o ochronie lokatorów, tylko wówczas jest lichwą, gdy czynsz pobierany jest poza tem nadmiernie wysoki. (Orz. III. Rw. 1492/27).

Orzeczenia podatkowe Najw. Trybunału Administr.

Rekurujący przeciwko orzeczeniu karnemu z powodu niewykupienia właściwego patentu, może skutecznie domagać się zawiadomienia o terminie rozpatrywania rekursu.

Jak wiadomo, przeciw orzeczeniom karnym za naruszenie przepisów ustawy o świadectwach przemysłowych, można rekurować albo do Izby Skarbowej, albo też do Sądu. — Praktyka wytworzyła powszechną opinję, iż korzystniej dla rekurenta jest odwołać się do Sądu, aniżeli do Władz skarbowych. W Sądzie bowiem ma płatnik możność osobistej obrony, przedkładania dowodów, dokładnego zapoznania się z aktami sprawy, słowem ma większą możność wyczerpującej obrony.

Odwołania, wnoszone do Izby Skarbowej, nie dawały tych korzyści rekurentowi, gdyż posługiwać się mógł wyłącznie drogą pisemną, nie mając wpływu na tok sprawy.

Obecnie w sprawie tej ukazało się zasadnicze orzeczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego z powództwa Chaima Szermanna w Warszawie, zastąpionego przez adwokata Jakóba Kaliskiego do L. rej. 54/26.

Najwyższy Trybunał Adm. stanął na stanowisku, że podobnie jak odwołania od podatku przemysłowego, tak też odwołania od orzeczeń karnych za przekroczenie art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, t. j. o niewykupienie właściwego świadectwa przemysłowego: 1) rozpatrywać winna **Komisja Odwoławcza** i 2) rekurentowi przysługuje prawo domagania się w myśl art. 90 ustawy **zawiadomienia go o terminie**, wyznaczonym do rozpatrzenia odwołania, celem złożenia **ustnych** wyjaśnień.

Niewątpliwie wielu podatników, opierając się na tem orzeczeniu, będzie z niego korzystało, co w znacznej mierze przyczyni się do ułatwienia obrony przed Komisją Odwoławczą, o ile dla rekursu nie obiorą drogi sądowej.

Obowiązek Władzy skarbowej żądania wyjaśnień od płatnika. Wprawdzie art. 75 ustawy o podatku przemysłowym nie nakłada na Władzę podatkową bezwzględnego obowiązku żądania od płatnika wyjaśnień w każdym wypadku, lecz pozostawia do jej uznania wybór środków, prowadzących do ustalenia obrotów, zezwalając wyraźnie w tym celu na zbieranie wszelkiego rodzaju informacyj i przeprowadzania dochodzeń z własnej inicjatywy. Jednakże w wypadku, gdy płatnik neguje wogóle swój obowiązek podatkowy, rezultaty przedsięwziętych przez Władzę podatkową dochodzeń winny być w każdym razie podane do wiadomości płatnika, któremu władza podatkowa obowiązana jest wykazać konkretne fakty, uzasadniające, jej zdaniem, obowiązek podatkowy. Niepodanie przeto w danym wypadku do wiadomości skarżącego wyniku, przeprowadzonego przez Komisję Odwoławczą dochodzenia, tudzież nierozprawienie się w decyzji z wnioskiem dowodowym, przedstawionym przez stronę na poparcie podniesionych w odwołaniu zarzutów, stanowi istotne naruszenie form postępowania ze szkodą dla skarżącego, który w ten sposób został pozbawiony możności wyjaśnienia sprzeczności, zachodzących pomiędzy złożonym przez niego dowodem, a materjałem, zebranym przez Komisję Odwoławczą (wyrok Najw. Trybunału Admin. z dnia 21 września 1927 r. L. rej. 1351/25 w sprawie S. Wojnilowera).

Wyjaśnienia Min. Skarbu w sprawie podatku przemysłowego.

Opodatkowanie rzemiosł. Okólnikiem z dnia 27 września 1926 r. L. DPO 12288/III Nr. 176, dotyczącym stosowania przepisów ustawy o państwowym podatku przemysłowym, ustaliło Ministerstwo Skarbu, które rodzaje przemysłu i pod jakiemi warunkami uważać należy za rzemiosła i wyliczyło ich nazwy. Nie wynika z tego jednak, iżby nie można było uznać za rzemiosła przemysłów, które nie noszą wprawdzie żadnej z nazw. rzemiosł, wymienionych w tymże okólniku, ale niewątpliwie wytwarzają wyłącznie takie wyroby, jakie wytwarza którekolwiek z wymienionych w okólniku rzemiosł. Tak naprzykład: 1) wyrób rzemieni — jest niewątpliwie rymarstwem; 2) wypiek ciastek — jest niewątpliwie cukiernictwem; 3) wyrób ram — jest bądź stolarstwem, bądź rzeźbiarstwem i t. p.

Władze skarbowe winny zatem tego rodzaju przemysły różniące się od rzemiosł tylko nazwą, a nie istotą czynności, traktować jako rzemiosła i w praktyce oznaczać jedną z nazw rzemiosł, wymienionych w powyżej wspomnianym okólniku, naprzykład rymarstwo (wyrób rzemieni) lub cukiernictwo (wypiek ciastek i t. p.).

Rozumie się, że tego rodzaju przemysły muszą posiadać w pełni wszystkie inne istotne znamiona rzemiosł, a przedewszystkiem nie mogą być wykonywane sposobem fabrycznym.

Określenie zakładu przemysłowego przy wymiarze podatku przemysłowego. Według art. 12 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, uważać należy za oddzielny zakład przemysłowy (wytwórnie, pracownie, warsztat, zakład rzemieślniczy) jedno, względnie kilka pomieszczeń, bądź stanowiących jeden jednolity zespół gospodarczy i służących do jednego rodzaju produkcji, bądź i t. d. W tej definicji zakładu przemysłowego brak słów: „albo część takiego pomieszczenia", użytych przy definicji oddzielnego zakładu handlowego (art. 11 ustawy). Z zestawienia tego słusznie należy wnioskować, że ustawodawca nie uznał możności istnienia dwóch lub więcej zakładów przemysłowych w jednem pomieszczeniu, jeżeli zakłady te miały służyć do jednego rodzaju produkcji. W wypadku zatem, gdy w obrębie jednego pomieszczenia (jednej ubikacji) wykonywa kilka osób jeden rodzaj produkcji, należy uważać pomieszczenie to za jeden zakład przemysłowy i za jedno tylko przedsiębiorstwo nawet wówczas, gdyby każda z pracujących w tym zakładzie osób wykupiła odrębne świadectwo przemysłowe.

Określenie zakładu sprzedaży hurtowej. Za zakład sprzedaży hurtowej w rozumieniu ustępu 2 art. 14 ustawy o państwowym podatku przemysłowym uważać należy jedynie zakład, prowadzący handel hurtowy, określony dla kategorji pierwszej części II. A. załącznika do art. 23 ustawy. Wskazuje na to ustęp ostatni art. 14, który w przeciwstawieniu do ustępu 2 wspomina o sprzedaży detalicznej i drobnej.

Sprzedaż aparatów radjowych w księgarniach. Niema obowiązku nabycia osobnego świadectwa na handel towarowy z powodu prowadzenia w księgarniach sprzedaży aparatów radjowych i przyborów do radja, w takim jednak wypadku tego rodzaju przedsiębiorstwa tracą cechy księgarni (rozdział XII, lit. A II. zał. do art. 23 ustawy) i zostają zaklasowane według cech dla przedsiębiorstw handlu towarowego.

Opodatkowanie wyrębów leśnych. Wyrób kopalniaków, papierówki i podkładów kolejowych, dokonywany łącznie z przedsiębiorstwem wyrębu lasu na wyrębywanej parceli leśnej i sposobem ręcznym bez używania silników — jest uważany za pierwiastkową obróbkę drzewa, związaną z wyrębem lasu i nie wymagającą osobnego świadectwa przemysłowego.

Opodatkowanie wynajmu sal. Utrzymywanie sali z urządzeniem, celem odnajmowania wędrownym trupom artystycznym oraz miejscowym stowarzyszeniom i amatorom na krótsze okresy czasu, wreszcie na zabawy — podlega podatkowi przemysłowemu, a o ile chodzi o świadectwo przemysłowe, przedsiębiorstwo takie winno być zaklasowane według rozdziału XVII lit. A, część II. zał. do art. 23 ustawy.

Opodatkowanie zakładów przemysłowych, sprzedających wyroby do dalszej przeróbki rzemieślnikom. Zakłady przemysłowe, sprzedające do dalszej przeróbki lub zużycia własne wyroby rzemieślnikom i rękodzielnikom, zwolnionym od podatku przemysłowego (art. 8, p. 5), korzystają z ulgi z art. 7 a ustawy o podatku przemysłowym.

Opodatkowanie artykułów aptekarskich, sprzedawanych do aptek Kas Chorych. Sprzedaż artykułów aptekarskich do aptek Kas chorych traktować należy jako sprzedaż hurtową w zrozumieniu § 24 rozp. wykon. do ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Komisowa sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1928 r. ustanowiono następujące warunki komisowej sprzedaży wyrobów Monopolu Spirytusowego:

Osobom lub zarejestrowanym firmom, posiadającym i wykonywującym koncesję na sprzedaż wyrobów alkoholowych w naczyniach zamkniętych lub z prawem wyszynku, zakupującym wyroby monopolowe w najbliższych rejonowo-państwowych hurtowniach, względnie wytwórniach, wyroby te mogą być oddawane do sprzedaży komisowej, przyczem wartość oddanego do komisowej sprzedaży towaru (łącznie z opakowaniem) wynosi od zł. 500 do zł. 5.000.

W celu zabezpieczenia oddanych w komis wyrobów należy przyjmować jedną z niżej wyszczególnionych gwarancyj, a mianowicie:

a) państwowe papiery wartościowe;
b) gwarancje bankowe wszelkich banków;
c) weksle kaucyjne;
d) dokumenty solidarnej poręki po uznaniu każdorazowem przez Ministerstwo Skarbu (Departament Obrotu pieniężnego).

Wartość powyższych gwarancyj winna przewyższać o 10% wartość wyrobów, oddanych do komisowej sprzedaży.

W celu otrzymania zezwolenia na sprzedaż komisową detalista winien zwrócić się do miejscowego Urzędu skarbowego akcyz i monopolów z podaniem, sporządzonem według ustalonego wzoru.

Koncesjonarjusz, któremu udzielono prawa sprzedaży komisowej, winien uzyskane wpływy gotówkowe w całości wpłacać do kasy wytwórni lub hurtowni, względnie przekazywać je na rachunek wytwórni w P. K. O. pierwszego dnia każdego miesiąca. Wpłaty do P. K. O. winny być dokonywane zapomocą blankietów nadawczych ustalonego przez Dyrekcję P. M. S. wzoru. Na wpłaty, dokonane bezpośrednio do kasy wytwórni, względnie hurtowni, wydawane będą komisantowi pokwitowania. Potwierdzenia dla wpłacającego, wydawane przez P. K. O., oraz wspomniane pokwitowania komisant winien załączać do książki komisowej sprzedaży, jako dowody na uskutecznione wpłaty.

Komisant obowiązany jest prowadzić oddzielną książkę komisowej sprzedaży według ustalonego wzoru.

Komisantowi przysługuje prawo otrzymania nowej

partji towaru do wysokości dokonanej przez niego wpłaty dopiero po przedstawieniu dowodu o wpłaceniu należności za poprzednio pobrany towar.

O ile komisant wnosi pieniądze za pobrany towar nie do właściwej hurtowni, lecz do P. K. O., na rachunek danej wytwórni, winien przy pobieraniu towaru z hurtowni przedstawić pokwitowanie P. K. O. na wpłaconą sumę.

KRONIKA.

Nowe placówki przemysłowe.

1) Towarzystwo przetworów drzewnych „Jarot" podjęło w Rudniku n/Sanem produkcję kalafonji jasnej i ciemnej z karpiny.

2) Fabryka kwasu siarkowego w Gorlicach przeszła na własność hr. A. Skrzyńskiego i produkować będzie nawozy sztuczne.

3) Fabryka papieru Inż. E. W. Leop. Skarka w Milówce ustawia drugą maszynę do wyrobu papieru cygaretowego jedwabnego, krepowego, kwiatowego, rolek do kopjowania.

4) Fabryka S. A. W. Niemojewski w Bielsku kończy budowę fabryki masy drzewnej w Czechosłowacji, projektowaną na 10.000 kg. masy drzewnej i 5.000 kg. tektury bronzowej i białej.

5) Fabryka celulozy w Kaletach zamierza postawić nową maszynę dla wyrobu tektury drzewnej.

6) S. Szczerbiński w Krakowie rozwija produkcję papierów galanteryjnych i introligatorskich.

7) Firma „Sphagnum" Sp. z ogr. o. w Krakowie, podjęła w Swoszowicach produkcję artykułów z torfu, jak patent płyty izolacyjne, izolacje rurowe z masy torfowej. Również fabrykowany będzie barwik pyrogenowy „Orurat" i sztuczny nawóz humusowy.

Nowy miejski projekt podatkowy.

Jak gdyby nie dość było jeszcze całej masy najrozmaitszych podatków, zamierza Magistrat krakowski obdarzyć nas jeszcze jednym podatkiem, a mianowicie od premij ubezpieczeniowych wszelkiego rodzaju. Podatek ten, którego wyniki zresztą byłyby małoznaczne, z natury swojej byłby nader szkodliwy, gdyż zniechęciłby on jeszcze bardziej ludzi do ubezpieczania się. Już obecnie stan ubezpieczeń u nas jest bardzo niski i nie wytrzymuje żadnego porównania z państwami zagranicznemi, a przecież ubezpieczenie uznać należy za instytucję społecznie ważną i pożyteczną!

Zamiast stwarzać nowe, drobne podatki, które tylko pociągają za sobą znaczne koszta wymiarowe i komplikują jeszcze bardziej ustrój podatkowy, powinienby Magistrat raczej starać się o rychlejsze przeprowadzenie projektowanej zasadniczej reformy finansów komunalnych.

Pod adresem Magistratu stoł. król. m. Krakowa. O zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa wyszło rozporządzenie z 14 października 1927, Dz. U. N. 92. Minęło 6 miesięcy, niestety kupiectwo na głównych ulicach w dnie targowe stale musi obsługiwać tłumy żebraków i włóczęgów, zamiast klijenteli.

Kupiectwo zwraca się do Magistratu i Gminy Żydowskiej w Krakowie, aby nareszcie trochę czasu poświęciły temu zagadnieniu.

Towarzystwo Ubezpieczeń „PRZYSZŁOŚĆ". Prosperujące od szeregu lat, przy czynnym współudziale Towarzystwa Ubezpieczeń „Feniks" w Wiedniu i Monachijskiego Towarzystwa Reasekuracyjnego w Monachium, rozpoczęło swą działalność od przejęcia związanej z „Feniksem" organizacji Funduszu wdów i sierót wojennych, obejmującej szerokie warstwy ubezpieczonych w Małopolsce.

Dzięki ścisłemu kontaktowi z największymi zagranicznymi koncernami, jak „Feniks", Monachijskie Towarzystwo Reasekuracyjne „Atlas" w Sztokholmie, „Szwajcarskie Towarzystwo Reasekuracyjne" w Zurychu i „Frankfurckie Towarzystwo Reasekuracyjne", uzyskała „Przyszłość" odrazu pełne zaufanie w kraju i u zagranicznych instytucyj, czego dowodem jest fakt, że cały szereg światowych Towarzystw Asekuracyjnych amerykańskich, angielskich, austrjackich i t. d. powierzyło „Przyszłości" likwidację swoich portfeli ubezpieczeniowych w Polsce.

Żywa działalność ubezpieczeniowa, najniższe taryfy, liberalne warunki ubezpieczeń, nowe i pomysłowe kombinacje ubezpieczeniowe sprawiły, iż wkrótce „Przyszłość" wybiła się w dziale ubezpieczeń życiowych na pierwszorzędne miejsce. — W ostatnich latach rozszerzyła „Przyszłość" swój zakres działania na ubezpieczenia w działach: ogniowym, kradzieżowym i transportowym, wykazując i na tem polu dobre rezultaty.

Z końcem roku 1927 objęło Towarzystwo Ubezpieczeń „Feniks" w Wiedniu całą transzą podwyższonego do 1,000.000 zł. kapitału zakładowego Towarzystwa Ubezpieczeń „Przyszłość", wciągając je tem samem bezpośrednio w orbitę interesów jednego z największych światowych koncernów asekuracyjnych.

W skład Prezydjum Rady Towarzystwa Ubezpieczeń „Przyszłość" wchodzą: pp. Dr. Władysław Stesłowicz, b. wiceprezes Rady Ministrów, Aleksander Lednicki, b. poseł do Dumy, Fritz Bauer, naczelny Dyrektor Towarzystwa Ubezpieczeń „Feniks"; zarząd stanowią: naczelny Dyrektor Dr. Feliks Gutman i delegat Rady Michał Wyrostek. — Kierownictwo Filji Krakowskiej spoczywa w rękach pp. Bolesława hr. Chodkiewicza i Oskara Bergmanna.

Następujące cyfry dają wymowny obraz rozwoju Towarzystwa Ubezpieczeń „Przyszłość": produkcje ubezpieczeń w dziale życiowym w roku 1927 przeszło 30,000.000 zł. (w przeliczeniu), stan portfelu z górą 50,000.000 zł., ogólny zbiór premij z dodatkami 3,200.000 zł., — łącznie aktywa w chwili obecnej około 5,000.000 zł., z czego na wyszczególnienie zasługuje gmach Towarzystwa we Lwowie we cenie dolarów 75.000, papiery procentowe w sumie 360.000 fr. szw., zdeponowane przez Towarzystwo Ubezpieczeń „New-York", papiery procentowe, stanowiące własność Towarzystwa, a opiewające na dolary i złote w złocie w sumie zł. 1,500.000, pożyczki hipoteczne i pożyczki pod zastaw polis w sumie 125.000 zł.

Zakłady Krakowskiej Fabryki Mydła C. Śmiechowski, Ska z ogr. odp., zostały ostatnio znacznie rozszerzone i zaopatrzone w najnowsze urządzenia techniczne, co pozwoliło firmie Śmiechowski podnieść jakość swoich wyrobów, bez najmniejszej podwyżki cen, za swoje znakomite wyroby, cieszące się ogromnem powodzeniem u konsumentów. Znakomita jakość tego zaprowadzonego wśród konsumentów mydła, ułatwia ogromnie sprzedaż, to też każdy sklep powinien posiadać mydło marki „Rajskie Śmiechowski", — mydłem tem bowiem zadowoli nawet najwybredniejszą swoją klijentelę.

Przywóz tkanin jedwabnych z Francji. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zawiadamia, iż celem ułatwienia importerom oclenia i podjęcia przesyłek tkanin jedwabnych z Francji, zalegających w Urzędach Celnych, a sprowadzonych i zadeklarowanych przed dniem 14 lutego b. r., t. j. przed ukazaniem się rozporządzenia z dnia 18 lutego b. r. o przeliczaniu stawek celnych na nową jednostkę pieniężną, zezwoliło Ministerstwo Przemysłu i Handlu na dodatkowy

podział w kwartale bieżącym 10.000 kg. tkanin jedwabnych z Francji z zaliczeniem tej ilości na kontyngent kwartału III. b. r.

Odnośne podania wnosić należy **bezzwłocznie** do Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, przy dołączeniu dowodów, stwierdzających nadejście transportów tkanin jedwabnych przed wymienionym wyżej terminem.

W sprawie cen cukru.

Wobec podwyżki cen cukru przez cukrownie, przeprowadzono regulację cen i ustalono w sprzedaży detalicznej następująco: Za 1 kg. cukru grysikowego zł. 1.60; za 1 kg. cukru kostka zwykła, głowy i mączka zł. 1.88; za 1 kg. cukru kostka krystalicznego zł. 1.94; za 5 kg. cukru w kartonie kostki zwykłej zł. 9.30, za 5 kg. cukru w kartonie kostki krystalicznej zł. 9.55.

Członkowie winni w sekretarjacie swojej organizacji zaopatrzyć się w cenniki, a mianowicie w **Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej**, względnie **Krakowskiem Stowarzyszeniu Kupców.**

Nowi członkowie Stowarzyszenia. Na ostatniem posiedzeniu Wydziału Krak. Stowarzyszenia Kupców, odbytem 8-go kwietnia b. r., przyjęci zostali w poczet członków następujący kupcy: Becker Izak, Brenig Hirsch, Dym Berta, Dränger Salomon, Dubiner Markus, Einhorn Manes, Ehrenhalt Dawid, Eisenberg Meilech, Fränkel Jonas, Grünwald Izak, Grossfeld Izak, Goldschmied Izak, Holzmann J., Hermele Samuel, Israelowicz Leon, Königsberg Chaskel, Kleiner Majer, Löwy Joachim, Landau J., Mandelbaum Aron, Majer Józef, Reichbach Ozjasz, Reiles Jakób, Renzelstein i Holzmann, Silberstein Abraham, Salomon Pinkas, Schön Jakób, Schön Adela, Scheinowitz Samuel, Stempel Markus, Tilles Zygmunt, Wasserlauf Izydor, Windisch Dawid, Weintraub B., Wachtel Rubin, Zucker Józef.

Fałszywe 5-złotówki.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że pojawił się w obiegu nowy typ falsyfikatów państwowych wartości 5 złotych, z dnia 25 października 1926 r.

Papier, użyty do druku falsyfikatów, posiada cienkie chaotycznie rozrzucone kreski, imitujące dosyć udatnie różowy rzucik, jaki jest na papierze autentycznym.

Kolory farb zbliżone są do autentycznych. Rysunki w drobnych szczegółach zalane. Główka kobieca i ornamenty w ramce mało wyraziste. Napisy nieostre, nie odcinają się tak wybitnie od zielonego tła, jak na bilecie autentycznym. Napis „Warszawa“ dnia 25 października 1926“ złożony z liter cieńszych, mniejszych i nierówno rozstawionych. Cyfry numeru wykrojem swym są zbliżone do numeracji autentycznej, natomiast odcień farby jest nieco ciemniejszy. Postać górnika różni się techniką cieniowania, wskutek czego jest zamazana, a muskulatura ciała nie uwydatnia się. Napis „pięć złotych“ nie jest tak wyraźny, jak na bilecie autentycznym, kreska nad „C“ w słowie „pięć“ jest niewyraźną i zlewa się z literą c. Godło Państwa wykonane odmiennie, — orzeł różni się głównie innym wykrojem dzióba i upierzenia.

Odpowiedzi Redakcji.

Stały czytelnik, Tarnów: Ci trzej pomocnicy nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Ch. P. Tarnów: Stawka wynosi 2%, gdyż to jest przemysł. (art. 7 ust. o p. p. przem.).

Stały abonent, Rzeszów: 1) W razie wykazania przekroczenia ustawy. Jest to jednak zawsze bardzo trudno. — 2) Vide o tem obszerniej Nr. 12 „Przeglądu Kupieckiego“ z b. r. — 3) Potrzebne osobne zezwolenie. — 4) Nie, — lecz może tolerować.

Wykaz procentów średniej dochodowości przedsiębiorstw.

A. **Przedsiębiorstwa handlu towarowego.**

Procent średniej dochodowości w stosunku do sumy obrotu określony w proc. przez Komisję Odwoławczą do podatku przemysłowego.

		Hurt	Detal
1.	Apteki	—	30
2.	Mydlarnie	—	12
3.	Specjalna sprzedaż art. chem.	6	12
4.	Specjalna sprzedaż mydła i świec	5	10
5.	Specjalna sprzedaż nafty, olejów mineralnych i smarów	5	10
6.	Specjalna sprzedaż perfum i kosmetyki	8	25
7.	Składy opałowe	5	10
8.	Składy materjałów budowlanych	5	10
9.	Sprzedaż wyrobów drzewnych	8	12
10.	Sprzedaż wyrobów koszykarskich	8	15
11.	Składy mebli luksusowych	—	20
12.	Składy mebli pierwszej potrzeby	5	15
13.	Sprzedaż futer	9	20
14.	„ konfekcji futrzanej	9	18
15.	„ skór	5	10
16.	„ cholewek	7	10
17.	„ obuwia	7	12
18.	„ przyborów szewskich	7	12
19.	„ wyrobów rymarskich	7	13
20.	„ galanterji skórzanej	7	15
21.	„ włósia i szczeciny	8	12
22.	„ wyrobów z włósia i szczeciny	7	12
23.	„ pierza i puchu	8	12
24.	„ żelaza	4	8
25.	„ galanterji żelaznej i wyrobów emaljowanych	6	12
26.	„ szkła	6	12
27.	„ wyrobów ze szkła, fajansu, porcelany i majoliki	8	15
28.	„ maszyn i narzędzi rolniczych	5	10
29.	„ instrumentów optycznych i chirurgicznych	9	18
30.	„ wyrobów fotograficznych	9	18
31.	„ elektrotechnicznych	7	15
32.	„ przyrządów technicznych	7	12
33.	„ automobili, motocykli, rowerów i części składowych tychże	—	15
34.	„ wszelkiego rodzaju pojazdów	—	12
35.	„ wyrobów gumowych	7	15
36.	„ manufaktury	5	10

	Hurt	Detal
37. Sprzedaż gotowych ubrań	6	12
38. „ konfekcji męskiej i damskiej	6	15
39. „ tiulu, koronek i haftu	8	18
40. „ przyborów krawieckich	5	12
41. „ czapek i kapeluszy	7	15
42. „ kapeluszy damskich	8	20
43. Sklepy galanteryjne	7	12
44. Sprzedaż papieru i przyborów kancelaryjnych	5	12
45. „ tapet	6	15
46. Sklepy jubilerskie	—	18
47 Sklepy zegarmistrzowskie	8	15
48. Sprzedaż starożytności	—	25
49. „ wyrobów powroźniczych i jutowych	5	12
50. „ instrumentów muzycznych	8	18
51. „ fortepjanów i pianin	—	10
52. Sklepy spożywcze	5	10
53. „ kolonjalne	4	10
54. „ kolonjalne gastronomiczne	5	12
55. „ kolonjalne ze sprzedażą wódek i win	6	15
56. Sprzedaż wódek i win	7	12
57. „ mięsa	4	10
58. „ wyrobów masarskich	7	15
59. „ ryb	7	15
60. „ warzywa	4	12
61. „ wody sodowej, owoców i bakalji	7	15
62. „ jaj i nabiału	4	10
63. „ chleba	3	7
64. „ wszelkiego rodzaju pieczywa	5	10
65. „ wyrobów cukierniczych	8	18
66. „ zboża	2	6
67. „ mąki i kaszy	3	6
68. „ paszy	3	8
69. „ nasion	5	12
70. „ kwiatów żywych	10	20

B. Inne przedsiębiorstwa handlowe.

1. Hotele	25
2. Pokoje umeblowane	25
3. Pensjonaty	20
4. Restauracje z wyszynkiem wódki	25
5. Restauracje bez wyszynku wódki	15
6. Jadłodajnie	10
7. Cukiernie	18
8. Kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie	15
9. Łaźnie i wanny	15
10. Bilardy	30
11. Teatry świetlne	20
12. Zakłady pogrzebowe	30
13. Biura próśb	60
14. Biura ogłoszeń	20
15. Biura pośrednictwa pracy	50
16. Domy i kantory agenturowo-komisowe	60
17. Domy i kantory ekspedycyjno-przewozowe	20

C. Przedsiębiorstwa przemysłowe.

1. Wypiek chleba	6
2. Wypiek wszelkiego rodzaju pieczywa	8
3. Zakłady wyrobów cukierniczych	12
4. Fabryki pierników	12
5. Masarnie	12
6. Fabryki konserw	9
7. Gorzelnie	6
8. Rektyfikacje	8
9. Fabryki wódek i likierów	10
10. Fabryki drożdży	10
11. Miodosytnie	12
12. Browary	9
Octownie	10
Zakłady wód sztucznych	18
Krochmalnie	9
Olejarnie	6

	Hurt	Detal
Młyny wodne		
przy przemiale własnego zboża		8
przy przemiale cudzego zboża		30
Młyny parowe		
przy przemiale własnego zboża		4
przy przemiale cudzego zboża		20
Cegielnie		10
Zakłady wapienne		12
Huty szklane		10
Zakłady szewskie		15
Fabryki obuwia mechanicznego		8
Pracownie cholewek		15
Garbarnie		10
Zakłady krawieckie		15
Zakłady kuśnierskie		25
Fabryki trykotaży		12
Pracownie		
bielizny		15
czapek i kapeluszy		15
gorsetów		18
kapeluszy damskich		25
piór i kwiatów sztucznych		25
Szarparnie		12
Przędzalnie		8
Tkalnie		10
Wykończalnie		10
Farbiarnie		10
Pralnie		26
Zakłady wyrobów powroźniczych		12
Zakłady bednarskie i kołodziejskie		12
Zakłady stolarskie mebl.		20
Zakłady budowlane		10
Tartaki		10
Zakłady wyrobów chemicznych		12
Pracownie wyrobów rymarskich		15
Pracownie galant. skórzanej		18
Zakłady kowalskie i ślusarskie		12
Zakłady blacharskie		12
Warsztaty mechaniczne		15
Zakłady fryzjerskie		30
Drukarnie		12
Przemysł dorożkarski		20
Zakłady introligatorskie		12
Zakłady wyrobów ceramicznych		10

D. Osobiste zajęcia przemysłowe.

Ekspedytorzy	60
Pośrednicy handlowi	70

E. Wolne zajęcia przemysłowe.

Maklerzy giełdowi	60
Lekarze	75
Dentyści	50
Weterynarze	70
Felczerzy	70
Adwokaci	70
Notarjusze	60
Obrońcy sądowi	75
Artyści	50
Architekci	60
Inżynierowie	60
Technicy	60

Przykład: Sposób obliczania dochodu naprzykład detalicznego handlu galanteryjnego przedstawia się następująco. Obrót prawomocny wynosi naprzykład 30.000 złotych, procent średniej dochodowości w branży galanterji — w handlu detalicznym — wynosi 12%, zatem 30.000 X 12 proc., czyli dochód podlegający opodatkowaniu = 3.600 Zł.

Naczelny redaktor: Dr. Benon Seiden. — Wydawca: Za Krakowskie Stow. Kupców: Samuel Schechter. — Redaktor odpow.: Józef Himmelblau. — Nowa Drukarnia Dziennikowa w Krakowie, pod zarządem Maksymiljana Feldmana.